

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Dobrota Victor XXX născut la XX, originar XXX, domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.02.2016 – 02.03.2018 (prima instanță);
2. 06.06.2018 – 14.11.2018 (instanța de apel);
3. 07.03.2019 – 22.05.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Cantemir) din 02 martie 2018, Dobrota Victor a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, de către organul de urmărire penală inculpatul Dobrota Victor se învinuiește în aceea că fiind o persoană publică, deținând funcția de șef al serviciului investigații fraude economice a secției investigații a Inspectoratului de poliție Cantemir al IGP al MAI, fiind numit în funcție în baza ordinului șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 235 ef din 18.04.2014, având spre examinare indicația șefului INI al IGP al MAI cu nr. INI/3 din 22.09.2015 privind intensificarea măsurilor de prevenire în cazurile folosirii echipamentelor electronice la panourile coloanelor de distribuție a petrolului la stațiile PECO, aflându-se în exercițiul funcției deținute, având conform prevederilor Legii nr. 320/2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” în vigoare din 05.03.2013 drepturi și obligații în vederea exercitării activității polițienești întru preîntâmpinarea și curmarea infracțiunilor și contravențiilor, iar conform fișei preîntâmpinarea și curmarea infracțiunilor și contravențiilor, iar conform fișei de post cu care a făcut cunoștință la data de 18.05.2014 în atribuțiile de serviciu el:

- realizează politici de stat privind apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, asigurarea legalității și combaterea criminalității în domeniu;

- desfășurarea activității de investigație în vederea preîntâmpinării și curmării infracțiunilor și contravențiilor, execută cerințele ordinelor, dispozițiilor și indicațiilor conducerii MAI și a IGP;

- asigură prin măsuri operative de investigații și profilactice executarea la timp a acțiunilor de prevenire, curmare și descoperire a infracțiunilor, efectuează sub toate aspectele, complet și obiectiv activitățile operative de investigații și cele profilactice, examinează materiale și sesizări.

La data de 12.11.2015 aflându-se în or. Cantemir, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acționând intenționat, cunoscând prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional, în care este stipulat că „ *cercetarea domiciliului fără permisul persoanei căreia i se lezează dreptul la inviolabilitatea domiciliului se efectuează cu autorizația instanței de judecată*” și acționând contrar acestora, neavând careva temei legal bazându-se pe intima convingere precum că el acționează corect, ilegal a efectuat cercetarea la fața locului la stația de alimentare cu carburanți (SAC) nr. 30 a „ Lukoil-Moldova” SRL, amplasat în or. Cantemir, str. Boris Glavan, fără acordul proprietarului și în lipsa autorizației instanței de judecată, astfel creând impedimente activității licențiate de alimentare cu petrol.

Ca consecință a acțiunilor sale și executării intenționate necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de legea a SAC nr. 30 din or. Cantemir a SRL „ Lukoil-Moldova” în sumă de 4827,05 lei, ca urmare a punerii în dificultate a activității de antreprenariat a acestei întreprinderi, precum și intereselor publice, în urma încălcării dispozițiilor actelor normative menționate, subminării imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor Inspectoratului General al Poliției, afectarea nemijlocită a reputației autorității poliției.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Dobrota Victor au fost calificate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal – „ *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*”

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în Procuratura Anticorupție Lungu Lilian, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Dobrota Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, invocând faptul că:

- sentința primei instanțe este ilegală deoarece prin totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată, pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în special prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor Șandrovski Nicolae, Rotaru Valeriu, Ialamova Nadejda, Grișenco Anna, Brînzoi Eduard;

- instanța de fond nu a relatat declarațiile inculpatului care a declarat că indicația MAI nu-i permite de a efectua un control legal la stația PECO nominalizată, instanța omițând declarația în cauză intenționat pentru a emite sentința de achitare;

- nerecunoașterea vinei de către inculpat reprezintă o metodă de apărare, iar declarațiile acestuia urmau a fi apreciate critic;

- fapta inculpatului corect a fost calificată în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, iar obiectul juridic special al acestei infracțiuni în constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice;

- în speță sunt întrunite toate elementele infracțiunii;

- instanța nu a intrat în esența învinuirii și a cauzei penale în întregime, limitându-se la transcrierea declarațiilor și inventarea unor fapte neexistente în cauza penală dată, fapt ce este inadmisibil pentru stabilirea circumstanțelor reale a cazului dat și îndeplinirea justiției;

- nu au fost administrate declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor Șandrovski Nicolae;

- careva certificate corespunzătoare a măsurătorului de volum a carburanților în materialele cauzei penale date nu există, fapt ce constituie a fi o încălcare flagrantă, ce a dus la emiterea sentinței în cauză;

- conform art. 138³ Cod de procedură penală, achiziția de control constă în cumpărarea de servicii sau bunuri aflate în circulație liberă, limitată sau interzisă, pentru efectuarea unor constatări tehnico-științifică sau expertize judiciare ori pentru investigarea unei infracțiuni sau identificarea făptuitorului, dispunerea măsurii speciale de investigații în cazul dat conform prevederilor art. 18 alin. (1) pct. 2) Legii nr. 59 din 29.03.2012, se autorizează de către procuror din oficiu sau la demersul ofițerului de urmărire penală al ofițerului de investigații sau al conducătorul subdiviziunii specializate în cadrul unui dosar special format și înregistrat, or instanța iarăși s-a expus asupra probelor neexistente deoarece asemenea măsură specială de investigații în cadrul cauzei penale date nu s-a dispus;

- instanța nu a ținut cont de prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional;

- instanța din oficiu s-a expus precum că dispoziția INI/3 7074 din 22.09.2015, potrivit căreia inspectoratele de poliție urmau să întreprindă un șir de măsuri, inclusiv să efectueze verificări selective a sistemului de aprovizionare cu produse petroliere,

achiziții de control la stațiile concrete, a dat dreptul inculpatului se efectueze asemenea măsuri, însă instanța nu a menționat faptul că la momentul efectuării acțiunilor la stația PECO inculpatul nu avea înregistrat careva material contravențional sau petiție, în baza cărora urmau a fi efectuate acțiuni legale, dispoziția fiind de natură recomandabilă și nu dă careva drepturi de a efectua acțiuni de către organele de drept;

- s-a constatat că acordul la efectuarea cercetării la fața locului nu a fost, acestea fiind confirmate atât prin declarațiile martorilor și a părții vătămate cât și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, astfel că inculpatul urma în termen de 24 ore să înainteze un demers către judecătorul de instrucție în vederea legalizării acțiunilor date;

- la pronunțarea sentinței nu s-a luat în calcul faptul că inculpatul a acționat intenționat, fapt probat prin declarațiile martorilor și a părții vătămate, prejudiciind grav imaginea autorității publice, ceea ce a creat o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, cauzând totodată și daune considerabile persoanei juridice.

2.2 Partea vătămată Tiftilor Vladislav, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Dobrota Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă cu încasarea din contul inculpatului a sumei de 4827 lei ceea ce constituie prejudiciul material cauzat, invocând faptul că:

- instanța de fond la examinarea cauzei nu a ținut cont de declarațiile sale date în cadrul judecării cauzei precum și nici de declarațiile date de către martorului Șandrovski Nicolae;

- conform raportului cu privire la vânzarea produselor petroliere, orice client are dreptul să solicite măsurarea volumului de combustibil livrat, iar angajații stației sunt obligați să satisfacă această solicitare;

- inculpatul nu a acționat în calitate de client ci în calitate de angajat al IP Cantemir, deoarece a solicitat cercetarea la fața locului ca măsură procesuală prevăzută de Codul contravențional, fapt confirmat prin scrisoarea INI și prin explicațiile angajaților stației;

- inculpatul a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului conform codului contravențional, acțiuni care nu cad sub incidența relațiilor civile, reglementate de regulamentul invocat;

- în acea perioadă mai mulți inspectori au solicitat efectuarea unor măsuri similare la stațiile SRL „Lukoil-Moldova” din țară, cărora la fel li s-a comunicat lipsa acordului companiei, fiind efectuată doar o singură verificare de acest gen, cea de la filiala Cantemir;

- SAC-30 Cantemir a fost prejudiciată, deoarece aproximativ o oră timp în care inculpatul a efectuat măsurările, stația a fost închisă și alte automobile nu au putut fi alimentate;

- martorii care activează la stația PECO au confirmat că permisiunea de a efectua cercetarea la fața locului de către inculpat nu a fost;

- instanța nu a relatat și analizat declarațiile inculpatului care declară că indicația MAI menționată nu-i permite de a efectua un control legal la stația PECO nominalizată, fapt ce este o încălcare din partea instanței;

- instanța urma să dea o apreciere declarațiilor reprezentantului părții vătămate, declarații ce în sentința în cauză nu le-a luat în vedere ori părții vătămate anume prin acțiunile inculpatului iau fost prejudiciate daune în proporții considerabile;

- instanța nu a ținut cont de declarațiile martorului Șandrovski Nicolae, nemaivorbind de analiza profundă a declarațiilor date, care duc la stabilirea cu certitudine la acțiunile ilegale ale inculpatului;

- „în cadrul controlului inculpatului sau verificat actele întreprinderii și sistemul de aprovizionare cu carburanți, efectuând achiziții de control cu măsurătorul de volum al întreprinderii, certificat corespunzător” dar careva certificate corespunzătoare a măsurătorului de volum a carburanților, în materialele cauzei penale date nu există și nici în cadrul ședințelor de judecată nu s-au prezentat asemenea certificate.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, s-au respins apelurile declarate, s-a menținut sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept asupra învinuirii înaintată inculpatului Dobrota Victor în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, soluția primei instanțe fiind una justă și echitabilă, corespunde cumulului probelor administrate în cauză.

Instanța de apel a remarcat faptul că o deosebită relevanță o prezintă acea circumstanță că în actul de învinuire cercetarea la fața locului, efectuată de către inculpat la 12.11.2015 se califică a fi o acțiune ilegală doar sub aspectul a două criterii: 1) lipsa acordului proprietarului și 2) lipsa autorizației instanței de judecată., alte criterii de drept sau de fapt care eventual ar fi plasat această acțiune procedurală a inculpatului în câmpul ilegalității actul de învinuire nu le conține.

Instanța de apel a menționat faptul că însăși maniera în care a fost redactat textul faptei infracțiunii imputate inculpatului Dobrota Victor trezește careva dubii, or procurorul încriminându-i inculpatului săvârșirea cu intenție a faptei penale în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a indicat că inculpatul „*acționând intenționat cunoscând că în art. 426 alin. (2) Cod contravențional este stipulat că...și acționând contrar acestora*”, tot în textul de învinuire procurorul a mai menționat că inculpatul „*bazându-se pe intima convingere precum că el acționează corect...*” expresie care după părerea instanței de apel exclude prin sine caracterul intenționat al faptei.

Instanța de apel a invocat faptul că de către prima instanță corect s-a stabilit că probele prezentate atestă doar faptul că în baza dispoziției Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI nr.7074 din 22.09.2015, adresată spre executare lui Dobrota

Victor, care exercita în acea perioadă funcția de șef al Serviciului investigații fraude economice a Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Cantemir, ultimul a efectuat un control la stația de alimentare cu combustibil nr. 30 Cantemir a SRL” Lukoil-Moldova”, în dispoziție fiind menționat despre intensificarea măsurilor de prevenire a cazurilor de înșelare a cetățenilor în timpul procurării produselor petroliere la stațiile PECO pe teritoriul țării prin utilizarea schemelor frauduloase cu folosirea echipamentului electronic la panourile coloanelor de distribuție a petrolului. Conform dispoziției nominalizate subdiviziunile IGP urmau să monitorizeze stațiile de alimentare aflate pe teritoriul deservit pentru stabilirea ilegalităților în activitate, să efectueze verificări selective a sistemului de aprovizionare cu produse petroliere, dacă sunt certificate și când au fost verificate, corespunderea GOST-ului, să efectueze achiziții de control la stațiile concrete.

Astfel că instanța de apel a specificat faptul că efectuarea controlului la SAC nr. 30 Cantemir nu a fost o inițiativă personală a inculpatului, ci s-a realizat în executarea indicațiilor conducerii IGP în vederea contracarării unor manifestări ilicite de înșelare a consumatorilor la procurarea carburanților acest fapt prezentând o importanță în determinarea dacă inculpatul Dobrota Victor ar fi acționat cu intenție de ilegalitate, sau fără a avea o asemenea preconcepție, având intima convingere că acționează corect, după cum a indicat acuzatorul.

Totodată instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a indicat în sentință că inculpatul a efectuat „*achiziția de control cu măsurătorul de volum al întreprinderii*” or actele procedurale și acțiunile inculpatului Dobrota Victor nu atestă de fapt efectuarea achiziției de control la SAC nr. 30 Cantemir SRL „Lukoil-Moldova”, însă necătînd la această constatare eronată a primei instanței, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este una legală și întemeiată, iar sentința legală în fond nu poate fi casată pe temeiuri formale.

Instanța de apel a specificat faptul că pretinsa încălcare a art. 426 alin. (2) Cod contravențional imputată inculpatului Dobrota Victor în general nu este aplicabilă acestuia și nu reglementează procedura acțiunii procedurale cercetate la fața locului la stația de alimentare cu carburanți nr. 30 Cantemir SRL „Lukoil-Moldova” efectuată de către inculpat la 12.11.2015, or această normă instituie limitarea ingerinței autorităților abilitate doar în cazul cercetării domiciliului și nu a cercetării oricărui alt loc care nu constituie domiciliu.

Legislația contravențională nu explică noțiunea de domiciliu, semnificația juridică regăsindu-se în normele de drept civil și procedural penal, astfel că în legislația civilă în mod categoric domiciliul este determinat ca fiind o instituție de drept proprie doar persoanei fizice neavând nici o tangență cu sediul persoanei juridice.

Instanța de apel a ținut să menționeze faptul că inculpatul Dobrota Victor nu a efectuat cercetarea la domiciliu ci a efectuat cercetarea la stația de alimentare cu carburanți nr. 30 Cantemir proprietate a persoanei juridice SRL „Lukoil-Moldova”,

astfel că prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional nu-l obligau pe inculpat să obțină autorizația instanței de judecată pentru a petrece cercetarea la stația de alimentare cu carburanți nr. 30 SRL „Lukoil- Moldova”, alte limite ale drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care ar fi fost depășite de inculpatul Dobrota Victor, în actul de învinuire nu i-au fost imputate.

Instanța de apel nu a reținut argumentul reprezentantului părții vătămate precum că în absența dânsului nu a fost posibilă efectuarea controlului deoarece orice acțiune procesuală în cadrul unui proces contravențional este petrecută atunci când este considerată a fi oportună de către agentul constatator și nu de către participanții la acțiunea procesuală, important în speța în cauză fiind faptul că la cercetarea la fața locului o fost prezent reprezentantul SRL „Lukoil-Moldova” indiferent dacă este exponent al administrației sau un simplu angajat în lipsa reprezentanților administrației.

Instanța de apel a apreciat ca fiind lipsită de orice suport argumentul procurorului precum că la momentul efectuării acțiunilor la stația PECO inculpatul nu avea înregistrat careva material contravențional sau petiție, în baza cărora urmau a fi efectuate acțiuni legale, deoarece procurorul în cadrul urmăririi penale nu a întreprins acțiuni de urmărire penală în vederea ridicării și cercetării dosarului cauzei contravenționale gestionată de către inculpatul Dobrota Victor iar la examinarea cauzei în instanța de apel partea apărării a prezentat materialele din dosarul contravențional inclusiv actul de autosesizare din 12.11.2015 și ordonanța de pornire a procesului contravențional din 12.11.2015 în baza art. 273 pct. 1) Cod contravențional, atât procurorul cât și partea vătămată nu au contestat calitatea de agent constatator al inculpatului Dobrota Victor și existența unei proceduri contravenționale.

Nu s-a confirmat faptul că a avut loc percheziția după cum a fost invocat de către partea acuzării, deoarece inculpatul Dobrota Victor în conformitate cu art. 426 alin. (1) Cod contravențional nu a efectuat percheziția dar cercetarea la fața locului, mai mult în actul de învinuire inculpatului Dobrota Victor nu i-a fost încriminată efectuarea unei percheziții.

Instanța de apel a conchis că inculpatul Dobrota Victor în executarea indicațiilor conducerii IGP prin dispoziția nr. INI/37074 din 22.09.2015, conform prevederilor legale și atribuțiile de serviciu prevăzute în fișa de post, s-a autosesizat, a pornit procesul contravențional în baza art. 273 pct. 1) Cod contravențional, având temei legal inculpatul era în drept de a efectua în cadrul procesului contravențional cercetarea în scopul descoperirii urmelor contravenției. Având temei legal inculpatul era în drept de a efectua în cadrul procesului contravențional cercetarea la fața locului la stația de alimentare nr. 30 Cantemir SRL „Lukoil-Moldova” în prezența angajaților întreprinderii, conducându-se de prevederile art. 426 alin. (1) Cod contravențional, în scopul descoperirii urmelor contravenției, fără a căuta și ridica obiecte sau documente, cercetând doar coloanele de distribuție a combustibilului și monitorizând devierile la corelația valorii din sistemul de aprovizionare cu produse petroliere.

Totodată instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat nu a probat faptul prejudicierii de către Dobrota Victor a subminării imaginii organelor și instituțiilor publice, precum și faptul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Lukoil-Moldova”, astfel că în învinuirea înaintată inculpatului în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal se prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate „intereselor publice” și prin urmare dat fiind că sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 22 din 27.06.2017, drept urmare în acțiunile lui Dobrota Victor lipsind semnul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal „*urmări prejudiciabile sub formă de daune intereselor publice.*”

De asemenea instanța de apel a remarcat faptul că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat nici semnul calificativ al laturii obiective „*cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice*”, or după cum urmează din declarațiile martorilor activitatea stației de alimentare cu combustibil nu a fost sistată sau perturbată de altfel însăși angajații stației de alimentare au confirmat că în ziua respectivă activau 4 operatori care se înlocuiau reciproc după necesitate, consumatorii puteau fi deserviți, fiind libere 11 pistoale, iar în timpul controlului veneau automobile care se alimentau singuri sau care erau deserviți de operatorii liberi.

Totodată instanța de apel a subliniat faptul că mărimea prejudiciului invocat de apelanți în sumă de 4 827 lei 05 bani în raport cu capitalul social al SRL „Lukoil-Moldova” ce constituie 407 000 000 lei, în temeiul art. 126 alin. (2) Cod penal nici ipotetic nu poate constitui o daună considerabilă.

Astfel instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, este una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către:

4.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, care a invocat drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel.

Invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- în decizia instanței de apel lipsesc argumentele care ar servi drept temei de achitare a lui Dobrota Victor, instanța de apel preluând concluzia primei instanțe;

- instanța de apel nu a apreciat corect toate probele prezentate de acuzare în baza art. 101 Cod de procedură penală;

- în cadrul procesului penal în instanța de apel au fost audiați partea vătămată Tiftilov Vladislav, martorii Rotaru Valeriu, Grișcenco Anna, Ialamova Nadejda, Șandrovski Nicolae, Bînzoi Eduard, care au declarat că inculpatul a efectuat controlul în lipsa acordului SRL „Lukoil- Moldova” nu a prezentat autorizația judecătorului de instrucție care i-ar fi permis să efectueze cercetarea la fața locului fără acordul companiei;

- de către instanța de apel nu s-a specificat faptul că la momentul efectuării acțiunilor la stația PECO, inculpatul nu avea înregistrat careva material contravențional sau petiție în baza cărora urmau a fi efectuate acțiuni legale și care i-ar fi dat inculpatului dreptul de a le efectua;

- dispoziția INI/3 7074 din 22.09.2015 este una de natură recomandabilă și nu dă careva drepturi de a efectua acțiuni de către organele de drept;

- la executarea dispoziției INI/3 7074 din 22.09.2015 inculpatul urma să țină cont și de prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional;

- era necesar de a informa din timp instituția SRL „Lukoil-Moldova” despre măsurile care necesită a fi efectuate cu participarea persoanei responsabile și cu antrenarea unui specialist în domeniu;

- la pronunțarea hotărârilor nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile inculpatului a fost prejudiciată grav imaginea autorităților organelor de poliție, ceea ce creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor;

- fapta incriminată inculpatului a fost comisă în timpul exercitării de către ultimul a funcției publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise;

- prin achitarea inculpatului nu sunt atinse scopurile legii penale și a pedepsei penale, apărarea drepturilor și intereselor părții vătămate, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiurile și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 63-78 verso, vol. I) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, privind respingerea apelurilor declarate de către procuror și partea vătămată, cu menținerea sentinței prin care inculpatul Dobrota Victor a fost achitat de sub învinuirea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent, prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Alegațiile recurentului precum că „ *la pronunțarea hotărârilor nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile inculpatului a fost prejudiciată grav imaginea autorităților organelor de poliție, ceea ce creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor*” instanța de recurs le apreciază critic or, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Instanța de recurs evidențiază faptul că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din

27.06.2017, a fost declarată neconstituțională sintagma „*intereselor publice*”, iar cu referire la „*intereselor ocrotire de lege ale persoanelor fizice sau juridice*” se evidențiază faptul că partea vătămată nu a fost în stare să identifice prejudiciile care i-ar fi fost aduse.

Analizând textul recursului formulat, instanța de recurs remarcă faptul că recurentul critică decizia instanței de apel în partea ce ține de aprecierea probelor, astfel instanța de recurs consideră necesar să sublinieze faptul că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Cu referire la alegațiile invocate de către recurent precum că „*dispoziția INI/3 7074 din 22.09.2015 este una de natură recomandabilă și nu dă careva drepturi de a efectua acțiuni de către organele de drept*” Colegiul penal ține să indice asupra faptului că art. 26 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” – „*polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să execute ordinele, dispozițiile și indicațiile superiorilor*”, fapt stabilit și la pct. 5 din fișa postului (f.d. 86, Vol. I).

Neîntemeiat consideră instanța de recurs și argumentul recurentului precum că „*la executarea dispoziției INI/3 7074 din 22.09.2015 inculpatul urma să țină cont de prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional*” or instanța de apel s-a expus asupra argumentului dat specificând faptul că „*prevederile art. 426 alin. (2) Cod contravențional nu pot fi aplicate și nu au reglementat procedura acțiunii procedurale de cercetare la fața locului la stația de alimentare cu carburanți nr. 30 SRL „Lukoil-Moldova” deoarece această normă instituie limitarea ingerinței autorității abilitate doar în cazul cercetării domiciliului și nu a cercetării oricărui alt loc care nu constituie domiciliu*” concluzie pe care instanța de recurs o apreciază ca fiind legală, întemeiată și pe care o însușește.

Argumentul recurentului precum că „*de către instanța de apel nu s-a specificat faptul că la momentul efectuării acțiunilor la stația PECO, inculpatul nu avea înregistrat careva material contravențional sau petiție în baza cărora urmau a fi efectuate acțiuni legale și care i-ar fi dat inculpatului dreptul de a le efectua*”, instanța de recurs le consideră nefondate, or după cum urmează atât din materialele cauzei, cât și din conținutul deciziei contestate Dobrota Victor a acționat în baza dispoziției Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI nr. 7074 din 22.09.2015, astfel că efectuarea controlului la SAC nr. 30 Cantemir nu a fost o inițiativă personală a inculpatului, ci s-a realizat ca urmare a indicațiilor conducerii IGP în vederea contracarării înșelării consumatorilor la procurarea carburanților.

Mai mult după cum urmează din probele prezentate de către apărare în cadrul examinării cauzei, pe marginea încălcărilor depistate, de către Dobrota Victor a fost

emis actul de autosesizare din 12.11.2015 și ordonanța de pornire a procesului contravențional din 12.11.2015 în baza art. 273 pct. 1) Cod contravențional, atât procurorul cât și partea vătămată nu au contestat calitatea de agent constator al inculpatului Dobrota Victor și existența unei proceduri contravenționale (f.d. 39-55, Vol. II).

Instanța de recurs ține să menționeze faptul că infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, adică făptuitorul manifestă certitudinea, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, iar în lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit alin. (1) art. 328 Cod penal.

Având în vedere faptul că inculpatul Dobrota Victor la momentul efectuării controlului avea certitudinea că acționează corect și legal executând indicațiile IGP, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la menținerea sentinței de achitare a lui Dobrota Victor în temeiul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea judecătorească atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Dobrota Victor XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor